

[Poul Møller.]

klogt og rigtigt for flertallets egen skyld og ikke for vor skyld. Men vi har endelig heller ikke set enden endnu på disse afsnit I og II. Den egentlige forhandlingsvilje hos flertallet vil først vise sig, når vi skal gå i gang med en realitetsbehandling af disse to afsnit.

Men så er der andre områder, som vi er blevet enige om at ændre. Vi er blevet enige om at ændre lovforslagets § 24 og har her taget vidtgående hensyn til forsikringsverdenens henstillinger og til de henstillinger, der er kommet fra Erhvervenes Fællesudvalg om Skattespørgsmål. Det ligger herefter fast, at alt, hvad der hensættes til de forsikredes gavn og glæde i forsikringsselskaber, er fritaget for skat. Det ligger også fast, at alle tab ved afhændelse eller indfrielse af obligationer o. lign. i fremtiden kan fradrages på tilsvarende måde, som gevinster ved udtrækning, realisation o. lign. skal beskattes. Det er to væsentlige ændringer i det oprindelige forslag, og deres ikrafttrædelse er fastsat således, at der bliver tid til for erhvervslivet og ikke mindst for forsikringsselskaberne at indrette deres investeringer på disse nye bestemmelser.

Vi er også blevet enige om forsørgerbegrebet og om ændringerne vedrørende dette. Det er et helt nyt forsørgerprincip, der her bliver indført. Jeg ville tro, at det egentlig var det oprindelige princip i skatte-lovgivningen vedrørende forsørgerforhold, men på grund af forskellige omstændigheder har man ikke ment at ville gøre folk, der én gang var forsørgere i skattemæssig henseende, til ikke-forsørgere; havde de først opnået en status som forsørgere, skulle de bevare den resten af deres liv. Det er dette, der nu ændres, således at det kommer an på det faktiske forhold på det tidspunkt, da selvangivelsen indgives. Det er dette forhold, der må være afgørende for, om man er forsørger eller ikke-forsørger. Det er den væsentligste ændring i årets ligningslov. Jeg vil håbe, at den vil virke tilfredsstillende for alle, og at man vil kunne se retfærdigheden i dette nye begreb. Såfremt det viser sig, at der er mangler ved denne bestemmelse, vil vi være velvillig stemt over for en fremtidig drøftelse om at revidere disse nye regler.

Vi kan også stemme for det ændringsfor-slag vedrørende henlæggelse til investerings-fonds, som er stillet her til anden behandling.

Der er så den tredje del af lovforslaget, den, som vi er enige om at gennemføre uændret. Den skal jeg ikke gøre mange bemærkninger om. Det drejer sig først og fremmest om den videregående adgang til at fradrage udgifter til doktordisputatser, muligheden for i aktieselskaber at overføre underskuddet fra det ene skatteår til de næste år samt overgang til kvartårlig i stedet for halvårlig skatteansættelse for tilflyttere og lignende regler for fraflyttere; endelig er der enighed om at gennemføre etableringsfradraget som foreslået af den højtærede finansminister.

Den fjerde del vedrører derimod de bestemmelser i lovforslaget og ændringsfor-slagene, som der ikke har kunnet blive enighed om. Vi kan ikke stemme for § 32 om nedslagsbeløbene for ældre medborgere, invalider og kronisk syge, fordi vi mener, at den af finansministeren foreslåede ændring meget hårdt rammer en lille gruppe selvpensionister med meget lille eller måske slet ingen folkepension. Man berøver her en lille indtægtsgruppe et nedslagsbeløb, som den har haft tidligere. Man gav ganske vist i fjor de pågældende en folkepension, men ved denne ændring tager man omkring halvdelen af folkepensionen fra dem igen. Derved har man gjort folkepensionen mere eller mindre illusorisk for dem, men ikke nok med det; gennem de skatteforhøjelser, man her foreslår for denne gruppe, af hvilke mange ikke tidligere har taget folkepension, og som af forskellige grunde har sparet staten for folkepension; har man næsten gjort det nødvendigt for disse mennesker i fremtiden at tage folkepension. Det vil sige, at man vil forøge statens udgifter ved den skatteforhøjelse, man her vil foretage for disse ældre medborgere.

Denne uretfærdighed er så meget desto mere flagrant, som man samtidig gennemfører betydelige skattelettelser for dem, der ligger under den nye indtægtsgrænse. Man tager altså fra en lille gruppe af selvpensionister og giver til gengæld et betydeligt beløb til dem, der ligger under den nye indtægtsgrænse. Jeg tror, det er både uretfærdigt og uklogt, det, flertallet her vil gøre,